

РЕШЕНИЕ

№ 8015

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **8837** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 23617 от 10.09.2013 г. по описа на Административен съд София - град, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи - ОПП, срещу решение от 05.07.2013г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, по нахд № 11029 по описа за 2012 г. С последното е отменено Наказателно постановление (НП) № 19919 от 23.04.2012 г. на началника на Административно-наказателна дейност (АНД), Отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Л. И. В. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 „глоба” в размер на 50,00 (петдесет) лева за нарушение на чл. 6, т. 1, пред. 2, от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 7, т. 1, б. „б” от Наредба № 17/01, както и на основание Наредба № Из-1959/2007 г. отнемане на 8 контролни точки с влизане в сила на НП.

Касаторът счита, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Излага съображения, че същото е постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалния закон-касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Твърди, че нарушението е установено и доказано, а НП издадено при правилно прилагане на материалния закон, като не са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Предвид всичко изложено касаторът моли отмяната на обжалваното съдебно решение и съдът да потвърди оспореното НП. В съдебното заседание, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното заседание. Излага подробна писмена защита. Оспорва жалбата и моли съдебното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 19919 от 23.04.2012 г., издадено от началника на АНД при отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Б.-актосъставител, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 16.01.2012 г. около 13.28 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от Военна академия към О. мост, Л. И. В. е управлявал съчленен автобус „Мерцедес” с ДК [рег.номер на МПС] , движейки се в лентата за завой на ляво по [улица], в посока хотел „Плиска”. Кръстовището било регулирано с работеща светофарна уредба. Автобусът преминал стоп линията при жълт сигнал на светофарната уредба, който се сменил с червен, когато автобусът вече бил навлязъл в кръстовището.

Тази фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, снимков материал и такива за компетентността на административнонаказващия орган, както и гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля актосъставител, които доказват по несъмнен, безспорен начин фактическите констатации в АУАН и НП.

Намерил е, че в хода на административнонаказателното производство, при съставянето на АУАН и при издаване на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения. Както АУАН, така и НП са съставени от компетентен орган. Налице е несъответствие между посочените като съставомерни елементи и въз основа на така събраните доказателства, районният съд е счел, че жалбата срещу спорното НП е основателна/приел е, че описанието на превозното средство в АУАН и НП се различава-лек автомобил вместо съчленен автобус/. По тези съображения е отменил оспореното НП в неговата цялост.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е снователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Според настоящият състав на съда в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. По съществото на спора, след като е обсъдил доказателствената съвкупност и в съответствие с нея, съставът на СРС незаконосъобразно е приел, че описаната фактическа обстановка в АУАН и НП, а именно: водачът е навлязъл в кръстовището на жълт сигнал на светофарната уредба, което обстоятелство се подкрепя от доказателствата по делото и описаното нарушение се доказва по безспорен и категоричен начин.

Съгласно чл. 6, т. 1 ЗДвП участниците в движението следва да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В случая се касае за нарушение, установено със система за видеонаблюдение, записът по която е направен по преписка № ВН000185536 от 16.01.2012г. Към същата дата е налице единствено технически запис, който подлежи на преглед от служители на СДВР в последващ момент. Касаторът е представил в производството пред СРС заповед №Из-1687 от 02.07.2010г. на МВР, с която са определени компетентните да установяват нарушения по ЗДвП полицейски органи - служители. Вън от съмнение е, че доказателствената тежест за установяване на нарушението се носи от административно наказващия орган. В тази връзка и актосъставителя Б. е посочил пред СРС, че той не е очевидец на нарушението и не си спомня случая за който е призван. Задължението му е да преглежда постъпилите материали от видеонаблюдението и където се констатира нарушение, да призове собствениците на съответното МПС.Д. за липса на светеща цифрова част над светофарната уредба, която да е ориентир на водача до кой момент може да премине през кръстовището е неоснователен. Отсечката между Военна академия и О. Мост позволява на всеки водач на МПС особено на тези, които по занятие ежедневно минават по този маршрут от достатъчно дълго разстояние да забележат светофарната уредба и да преценят смяната на сигнала, поради което и ако се движат със съобразена с пътните условия/преди кръстовището/ скорост не би следвало да съществува невъзможност за преценка на какъв светофарен сигнал навлизат и излизат в кръстовището. В случая безспорно се установи, че ответника по касация е навлязъл на жълт сигнал в кръстовището и е излязъл на червен-т.е нарушил е чл.6 т.1 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо това да се постанови ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение от 05.07.2013г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, по нахд № 11029 по описа за 2012 г и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление 19919 от 23.04.2012 г. на началника на Административно-наказателна дейност Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи , с което на Л. И. В. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 „глоба” в размер на 50,00 (петдесет) лева за нарушение на чл. 6, т. 1, пред. 2, от Закона за движението по пътищата във вр. с чл. 7, т. 1, б. „б” от Наредба № 17/01, както и на основание Наредба № Из-1959/2007 г. отнемане на 8 контролни точки с влизане в сила на НП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.